

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010204
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316010204.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému S. R., stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.februára 2019 v Trnave, prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 09.04.2018, sp. zn. 29T/46/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom okresného súdu Galanta zo dňa 09.04.2018, sp. zn. 29T/46/2016 bol obžalovaný S. R. oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 1 Pv 472/15/2202-22 zo dňa 17.03.2016 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 17.05.2014 v čase okolo 00:35 hod. viedol v meste Sereď na ulici Cukrovarskej pred potravinami Vrava v smere od obchodného domu Kaufland osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ŠPZ: GA-744DO, rýchlosťou 71 km/h, následkom čoho narazil prednou časťou vozidla do chodca I. H., ktorý v tom čase prechádzal cez vozovku v úseku, kde sa nachádza prechod pre chodcov v smere od kina Nova k potravinám Vrava, čím mu spôsobil nasledovné zranenia: viacpočetné zlomeniny nosových kostí s deviaciou septa doprava, pneumoorbitu - voľného vzduchu v očníci obojstranne, zakrvácanie prínosových čuchových a čelových dutín obojstranne, praskliny čuchovej a čelovej kosti obojstranne, zlomeniny oboch ramienok lonovej kosti vpravo s minimálnou dislokáciou zasahujúcou do symfýzy, vnútrokĺbovej zlomeniny ventromediálnej časti acetabula vpravo s posunom do 2 mm, praskliny krížovej kosti vpravo prebiehajúcej ventrodorsálne do úrovne stavca S3, odierky na pravej strane brucha, zlomeniny oboch hrboľov píšťaly vpravo s posunom lomných plôch, zlomeniny tela stehrovej kosti vpravo s motýľovitým medziúlomkom s posunom lomných plôch, tržnohmôždné rany ľavého predlaktia dĺžky 3 cm, poškodenia senzitívnej vetvy ulnaris vpravo, ruptúry vonkajšieho postranného väzu pravého kolena, parciálnej ruptúry vnútorného postranného väzu pravého kolena s dobou liečenia od 17.05.2014 do 13.01.2015, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, neprispôsobil svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, nevenoval sa plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a nejazdil primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad

a v obci jazdil rýchlosťou viac ako 50 km/h, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 a poškodenú spoločnosť Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 436 až 443 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec proti obžalovanému S. R., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. R., svedka - poškodeného I. H., svedka Mgr. I. K., oboznámil sa so znaleckými posudkami, odborným vyjadrením a ostatnými listinnými dôkazmi.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil dôkazy a po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomných súvislostiach rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny a zásadu in dubio pro reo, rozhodol tak že oslobodil obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Okresný súd vyhodnotil dôkaz odborné vyjadrenie vypracované znalcom Ing. Adrianom Pupalom dňa 10.06.2015 pod č. 12/2015 ako nepoužiteľný dôkaz pre rozhodnutie vo veci samej, pretože bol vypracovaný pred začatím trestného stíhania v predmetnej trestnej veci, pričom sa nejedná o neodkladný či neopakovateľný úkon a na objasnenie danej dopravnej nehody mal byť pribratý znalec na vypracovanie znaleckého posudku. Taktiež súd poukázal na to, že dané odborné vyjadrenie vychádzalo z nezákonného dôkazu použitého ako jeden z podkladov, kedy si sám znalec bez účasti orgánu činného v trestnom konaní urobil doohliadku miesta nehody, čím aj následne ešte spochybnil aj presnosť ohliadky vykonanej príslušníkom PZ po nehode. Okresný súd považoval za relevantné dôkazy iba výpovede obžalovaného a poškodeného, ktorí boli jedinými priamymi svedkami nehody. Na základe svedeckých výpovedí a z ich zhodnotenia nemal súd preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedený v obžalobe, a preto obžalovaného spod skutku v obžalobe oslobodil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry.

Obžalovaný si na hlavnom pojednávaní ponechal na lehotu na vyjadrenie.

Prokurátor okresnej prokuratúry písomne zdôvodnil podané odvolanie v rozsahu č.l. 447 až 448 spisu, keď v odôvodnení uviedol, že vykonanými dôkaznými prostriedkami boli získané také dôkazy, ktoré preukazujú zavinené nedbanlivostné konanie obžalovaného. Poukázal, že pokiaľ súd nemal preukázanú skutočnosť, či obžalovaný pred zrážkou prekračoval maximálne dovolenú rýchlosť jazdy v danom úseku, nesprávnosť spôsobu jazdy a reakcie obžalovaného sú preukázané výpoveďou obžalovaného. Obžalovaný napriek nočnej dobe videl v dostatočnej vzdialenosti pred vozidlom poškodeného prechádzať cez vozovku. Obžalovaný uviedol, že asi 70 metrov pred sebou zazrel prechádzať osobu v tmavom oblečení, na čo nesprávne reagoval, že rýchlosť jazdy 40-50 km/h neznižoval, len zapol ľavý blinker a chcel chodca obísť z ľavej strany, obžalovaný nepribrzdil a tým neumožnil dokončiť poškodenému pohyb ku chodníku.

Ďalšia nesprávna reakcia obžalovaného spočívala v nesprávnom obchádzaní poškodeného, ktorého jasne videl pohybovať sa v strede vozovky. Obžalovaný obchádzal poškodeného v nebezpečnej vzdialenosti, teda pár centimetrov okolo poškodeného, čo je nutné považovať za nesprávnu techniku jeho jazdy.

Fotodokumentácia z poškodeného auta sa nezhoduje s priebehom nehodového deja ako uviedol obžalovaný, a preto je presvedčený, že išlo o nebezpečné obchádzanie a obžalovaný v žiadnom prípade nemohol dodržať bezpečný bočný odstup od poškodeného.

Podľa názoru prokurátora poškodený nemohol vytvoriť náhlu a neočakávanú prekážku, ktorej by sa obžalovaný v rýchlosti 40-50 km/h nedokázal vyhnúť a tým zabrániť zrážke, pretože obžalovaný už v dostatočnej vzdialenosti videl poškodeného a bezohľadne, neohľaduplne pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez dodržania bezpečného odstupu.

S poukazom na všetky okolnosti nehodového deja a vykonanými dôkaznými prostriedkami bolo preukázané, že nesprávna technika jazdy obžalovaného je jednoznačne v príčinnej súvislosti so vzniknutým následkom, a preto bolo spolu-zavinenie dopravnej nehody zo strany obžalovaného dostatočne preukázané.

V závere navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta a nariadil okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zaujal stanovisko k podanému odvolaniu zo strany prokurátora na č. I. 450 - 453 spisu v ktorom uviedol, že prokurátor svojimi úvahami dospel k absurdným a nesprávnym záverom, pretože v podanom odvolaní uviedol konštatovanie, že obžalovaný prechádzal len pár centimetrov od poškodeného, ktorý prechádzal cez cestu mimo prechodu pre chodcov a navyiac v stave stredne ťažkého až ťažkého opilstva 2,38-2,46 promile. Predmetné konštatovanie odvolateľa považuje za nesprávne a nezakladajúce sa na objektívnej pravde.

Podľa výpovede obžalovaného vyplýva, že obžalovaný na chodca reagoval brzdením a vyhodnením blinkra na ľavú stranu, s tým že ho obíde z ľavej strany, avšak keď bol chodec na jeho úrovni, tento zabalansoval a spravil 2-3 kroky dozadu a skončil na kapote jeho auta. Priemerná dĺžka kroku chodca je okolo 70 cm, čo pri 2-3 krokoch znamená vzdialenosť cca 2,1 m. Podľa jeho názoru uvedená dopravná situácia bola vyhodnotená správne a obžalovaný včas reagoval na chodca na vozovke, keď brzdil, t. j. mal dostatočný reakčný čas.

Ďalej poukázal na povinnosti chodca vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 2,3,4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktoré poškodený ako chodec jednoznačne porušil. Poškodený - chodec bol v stave ťažkého opilstva a neodhadol dostatočne správne rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla, čím sa sám vystavil nebezpečenstvu stretu s vozidlom, čo je potvrdené aj znaleckým posudkom znalca MUDr. Mária Straku.

Zo skutočnosti, že chodec pri prechode cez cestu mal určitý smer a rýchlosť pohybu čo bolo predvídateľné z pohľadu obžalovaného, ktorý tento pohyb chodca vyhodnotil ako určitý a smerujúci k pravej strane vozovky, pričom je možné dospieť k záveru, že príbrzdením a vyhodnením ľaveho blinkra reagoval správne a správnou technikou jazdy, pretože zabalansovanie chodca nemohol obžalovaný predvídať.

Prokurátorom uvádzaný argument, že z poškodenia vozidla jasne má vyplývať bod stretu chodca s vozidlom, treba jednoznačne odmietnuť z dôvodov, že uvedené tvrdenie nebolo ničím podložené a to ani nezákonne získaným odborným posudkom a ani súd neuvádzal tieto dôkazy ako použiteľné v konaní, a preto je to iba čistá špekulácia prokurátora bez náležitého opodstatnenia.

Obžalovaný neporušil žiadne ustanovenia zákona o cestnej premávke, reagoval správnou technikou jazdy na prechádzajúceho chodca mimo prechodu včas a správne brzdením, vyhodnením blinkra vľavo, vhodným uhýbacím manévrom vľavo, pričom chodec porušením svojich zákonných povinností pre vozidlo vytvoril náhlu a nepredvídateľnú prekážku bezdôvodnými spätnými krokmi do jazdnej dráhy vozidla a pred vstupom na vozovku neodhadol správne rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla, čím vytvoril nebezpečenstvo pre účastníkov cestnej premávky. Prokurátorom žalovaný skutok nebol preukázaný a prvostupňový súd rozhodol správne a zákonne s prihliadnutím na všetky zákonné dôkazy, a preto navrhuje aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie na ktoré sa dostavili všetky predvolané osoby.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvala na písomne podanom odvolaní a žiadala, aby krajský súd odvolaniu vyhovel.

Obhajca obžalovaného sa pridrižoval písomne podaného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora zo dňa 20.06.2018 a toto doplnil o vyjadrenie, že vyšetrovateľ, ktorý bol v pozícii povereného príslušníka bol svedkom nehody, preto možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Obžalovaný rozhodnutie okresného súdu považuje za správne, preto navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods.1 Tr. poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako odvolací súd postupom uvedeným v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená a to proti výrokom proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote stanovenej zákonom a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že

- uznesenie povereného príslušníka PZ o začatí trestného stíhania zo dňa 25.07.2015 na č. I. 1 spisu
- uznesenie povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenie voči S. R. zo dňa 04.10.2015 na č. I. 2 spisu

- Okresná prokuratúra v Galante podala dňa 17.03.2016 pod č. 1 Pv 472/15/2202-22 obžalobu na S. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona,

- Okresný súd Galanta v predmetnej trestnej veci vydal dňa 17.05.2016 Trestný rozkaz sp. zn. 29T/46/2016-297, ktorým uznal za vinného S. R. za skutok uvedený v obžalobe a odsúdil ho k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, podľa § 51 ods. 1 mu podmienene odložil výkon trestu odňatia slobody a uložil mu skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky, a zároveň mu podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, poškodenú spoločnosť Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., krajská pobočka Trnava, Halenárska 22, Trnava a poškodenú spoločnosť Sociálnu poisťovňu, pobočka Galanta, Z. Kodály 1629/48 Galanta podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie,

- následne podal obvinený S. R. prostredníctvom svojho obhajcu dňa 29.06.2016 odpor proti vydanému trestnému rozkazu č. I. 301 spisu

- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na deň 15.05.2017 na ktorom obžalovaný urobil podľa § 257 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe okresnej prokuratúry. Následne okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. R., svedka - poškodeného I. H., svedka Mgr. I. K., oboznámil sa so znaleckými posudkami, odborným vyjadrením a ostatnými listinnými dôkazmi.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky

Na základe vyššie uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Krajský súd zdôrazňuje, že Trestný poriadok ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Rovnako tak uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny respektíve neviny obžalovaného.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, nakoľko vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď dôkaz „odborné vyjadrenie“ vypracované znalcom Ing. Adrianom Pupalom zo dňa 10.06.2015 pod č. 12/2015 vyhodnotil ako nepoužiteľný pre rozhodnutie vo veci samej, pretože tento dôkaz bol vypracovaný pred začatím trestného stíhania v predmetnej veci už dňa 10.06.2015 na č. I. 192, pretože z vyšetrovacieho spisu vyplýva že trestné stíhanie bolo začaté až dňa 25.07.2015 a až následne bolo vznesené obvinenie voči obžalovanému dňa 04.10.2015.

Okresný súd správne vyhodnotil, že sa v danej situácii nejednalo o neodkladný či neopakovateľný úkon a správne konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Tr. poriadku bolo na objasnenie takej zložitej skutočnosti aká je dopravná nehoda je nepochybne potrebné uznesením pribrať znalca na vypracovanie znaleckého posudku.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v predmetnom prípade by postačovalo ak by k pribratiu znalca a k vypracovaniu znaleckého posudku prišlo po začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku, pretože začatie trestného stíhania sa nachádza v Tr. poriadku práve za účelom určenia procesného začiatku určitého štádia trestného konania, po ktorom môžu orgány činné v trestnom konaní plne vykonávať procesné úkony.

Krajský súd sa stotožnil z názorom okresného súdu v tom smere, že pri takej zložitej skutkovej udalosti ako je dopravná nehoda nie je možné sa uspokojiť iba s odborným vyjadrením ale je nevyhnutné znalecké dokazovanie na ustálenie skutkového deja, pretože zúčastnenými účastníkmi dopravnej nehody boli iba obžalovaný a poškodený, ktorých obe výpovede sú vzájomnom rozpore. Skutkový dej okrem obžalovaného a poškodeného nevidel žiadny iný svedok, ktorý by mohol svojou svedeckou výpoveďou pomôcť objasniť priebeh dopravnej nehody.

Krajský súd poukazuje v tomto smere aj na judikatúru NS SR R I/1966 z ktorej vyplýva, že je v príkrom rozpore s ustanovením § 141 Tr. poriadku ak sa znalec nepriberie ani v takých skutkovo náročných prípadoch ako sú dopravné nehody, v ktorých konkrétne okolnosti sa môžu objasniť len na základe odborných znalostí z odboru konštrukcie a vedenia motorových vozidiel. Odvolací súd poukazuje, že z predloženého spisového materiálu vyplýva, že počas celého prípravného konania neprišlo k žiadnemu návrhu zo strany vyšetrovateľa ani prokurátora na pribratie znalca z odboru dopravy, ktorý by svojím znaleckým posudkom mohol prispieť k náležitému objasneniu skutkového deja predmetnej dopravnej nehody.

Odvolací súd považuje za potrebné na tomto mieste poukázať na „Úlohu súdu v kontradiktórnom konaní“, ktorá vyplýva zo stanoviska ZSP 58/2017, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 46/2011 podľa ktorého „Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov upravuje trestný súdny proces ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (prípadne poškodeného) na strane jednej a obvineného a jeho obhajcu (prípadne zúčastnenú osobu) na strane druhej (§1, § 2 ods. 10, ods. 18). Preto nie súd, ale strany (§ 2 ods. 11 druhá veta) trestného konania pred nezávislým súdom prekladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú alebo oslobodzujú. Úlohou súdu je posúdenie týchto dôkazov a rozhodnúť spor medzi štátom, ktorý zastupuje prokurátor (§ 2 ods. 5 prvá veta) a obžalovaným. V konaní a pri rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán pred súdom (§ 2 ods. 14), ale aj zásady spravodlivého procesu (§ 2 ods. 10).

Odvolací súd poukazuje, že v trestnom konaní nie je možné aby prokurátor prenášal na súd svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z § 2 ods. 10 Tr. poriadku a očakával, že súd vyrieši svojím dokazovaním základné predpoklady trestnej zodpovednosti obvineného. Prokurátor ako aj obžalovaný ako strany v konaní majú právo dôkaz obstať, čím sa rozumie aj zabezpečenie vypracovania následné predloženie znaleckého posudku. Súd ako nezávislý a nestranný nemôže svojou aktivitou nahrádzať nedostatky v činnosti orgánov prípravného konania tak svojou činnosťou nemôže nahrádzať ani činnosť obžalovaného.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu a tiež s vyhodnotením svedeckých výpovedí obžalovaného a poškodeného, ktoré si vzájomne odporujú v priebehu skutkového deja. V danom prípade je potrebné prihliadnúť aj na tú skutočnosť že poškodený bol podľa znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva vstave stredného stupňa ťažkej opitosti v rozmedzí od 2,38 až 2,46 promile, čo ovplyvnilo schopnosť distančného odhadu a taktiež aj odhadu rýchlosti pohybujúceho sa vozidla.

Odvolací súd sa tiež prikláňa k výpovedi obžalovaného v tom že mohlo prísť k zabalansovaniu poškodeného v tom že urobil 2 až 3 kroky dozadu, a tým poškodený vytvoril náhlu prekážku, ktorej sa obžalovaný ani pri dodržaní všetkých povinností vodiča motorového vozidla vyplývajúcich zo zákona č. 8/2009 Z. z. cestnej premávky, sa nedokázal vyhnúť kolízii s poškodeným.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd uvádza, že sú založené iba na hypotetickom základe, pretože nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Predmetné námietky majú iba špekulatívny

charakter, ktorý je založený iba na výpovedi poškodeného v priamom v rozpore s tvrdeniami obžalovaného.

K namietanému výsluchu svedka npor. Mgr. I. K. zo strany obhajoby, odvolací súd uvádza, že :

- dňa 17.5.2014 (č.l.250-266 spisu) vyhotovil Záznam o dopravnej nehode a zabezpečil fotodokumentáciu z miesta dopravnej nehody

- uznesením zo dňa 25.7.2015 pod ČVS : OKP-49/DI-GA-2015 npor. I. K. ako poverený príslušník PZ podľa §199 ods.1 Tr. poriadku začal trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.poriadku

- uznesením zo dňa 04.10.2015 pod ČVS : OKP-49/DI-GA-2015 podľa § 206 ods.1 Tr.por. vzniesol obvinenie S. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr. poriadku

- uznesením zo dňa 28.10.2015 podľa § 142 ods.1 Tr.por. pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo

V spojitosti s výsluchom vyšetrovateľov, resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, najvyšší súd zastáva názor, že takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa ani nesmie nachádzať v trestnom spise. Postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostiach tohto úkonu, v tomto prípade o upovedomení obhajcov o výsluchu. Ak by výsluchané osoby potvrdili nezákonnosť svojho postupu, došlo by z ich strany k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Tdo V 16/2011 zo dňa 19. júna 2012)

Nakoľko npor. Mgr. I. K. pôsobil v konaní ako orgán činný v trestnom konaní (poverený príslušník PZ, ktorý vykonával procesné úkony) nemal byť vypočutý ako svedok a to v zmysle vyššie citovaného rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Tdo V 16/2011 zo dňa 19. júna 2012), preto na jeho výpoveď nie je možné prihliadať.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného oslobodil, pretože nemal za preukázané, že sa skutok stal tak ako je uvedený v obžalobe, pretože výpoveď obžalovaného je dôveryhodnejšia a zo žiadneho použiteľného dôkazu nevyplýva, že by obžalovaný porušil nejakú zákonnú povinnosť vyplývajúcu pre vodiča motorového vozidla podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.